

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Paaske-Lilien

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 314. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1817_306_12-txt-shoot-idm1165/facsimile.pdf (tilgået 01. juni 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Og ringe for de gamle Stunglers Dren.
 Han mende nu naturligvis sin Mand,
 Sit Død, kort sagt, den djærve Sandhed,
 Som vinder nok, om end det vordre fremt;
 Nu har Samvittigheden skaaet Pallet,
 Dengang tilfjeldt de fik ham piint ihjel,
 Jubildnings-Kraften var da strax tilrede,
 Og viste ham lyslevende igien.
 See, det er Tingen, thi jeg vil ei tænke,
 At han, saa klog, tillige var saa dum,
 At troe paa Gienfærd, saa det var hans Mening,
 At gaae igien, og naakle Præseslabet.
 See, kan han det, saa lad ham længe nok!
 For Gienfærd staaer jo ingen Dag i Veien.
 Men, Pharisaer! tag du dig i Agt!
 Thi enten du er en gemeen Discipel
 Af ham, der jo var lutter Verlighed,
 Hvad heller du er en af dem, han skæbte,
 Saa knækker Halsen han dog først paa dig.
 Dog, Alvor talt! jeg finder det utroeligt,
 At hans Disciple vil ham stjæle bort,
 Thi enten Liget er her eller ikke,
 Saa horer der jo ligemæget til,
 At bitte nogen ind, den Døde lever,
 Og en særdeles Lust til selv at døe,
 De maatte have, for hans Død at nægte,

